

Dit weze een liefdevol aandenken aan

Jongeheer

Steven DENDUYVER

zoon van Michel en Simone Denduyver - Fonteyne

geboren te Brugge op 4 juli 1971
en godvruchtig overleden
op 13 april 1993
in de familiekring te Brugge,
gesterkt door het H. Sakrament van de zieken.

Michel en Simone,
Wim en Lieve, Hans en Veerle
en familie
danken u voor uw steun en genegenheid.

Voor ons was uw lach en uw vrolijk-zijn
als paaslelie's, goudgeel, teer en zacht,
bron van warmte en van leven,
nu geplukt in de nacht van je jeugdige leven.
- Wij hebben, samen met u, voor u gebeden:
doch donkere wolken verdreven het licht
en het uitzicht in je ogen.
Toen kwam de dag en het uur
van afscheid én van Gods genade,
terwijl je zei ...
" 'k heb nog nooit zó diep geloofd als nu ... "
en "mama, nu heb ik mij volledig
in Gods handen gegeven..."
en wij die dachten dat jij... dat de jeugd...
Neen God, U danken wij voor dat steunend woord,
voor die genade en voor dat
stichtend strevend leven van Steven...
't Was toch echt zo 'n fijne,
zachte, goeie jongen...
- Het was een lange lijdensweg,
maar nu leeft hij voor eeuwig bij God,
want Christus is verrezen, Alleluia!

Rouwleiding D. Tavernier, Jabbeke 050 / 81.38.48

Mama, huil nu niet meer om mij,
mijn lijdens is eindelijk voorbij.
Papa, geen zorgen meer om de dag van morgen,
ik kreeg van jou al wat ik verlangde:
uw óverbezorgde liefde, het kon niet méér,
maar nu ben ik in vrede bij de Heer !
God is nu mijn vreugde, mijn deel,
laat dit nu voor allen een troost zijn !
- Steven jongen, ons kind,
door ons allen zo bemind,
zo dikwijls hebben wij, bedrukt,
u gezegend en een kruiske
op je voorhoofd gedrukt.
- Steven, in je leven heb je zoveel geleden:
was het nog waard om zó verder te leven ?
Jij droomde van geluk, van vreugde,
van jong-zijn en alles te kunnen.
Met vingervlugge handen
kon je wondere dingen verrichten.
Maar meer nog, je smeedde vriendenbanden
met je glimlach, met je zón in je hart.
Je prachtige ogen flikkerden
als sterren, lichtjes die pinkelden
als vrienden naar je toekwamen,
maar vooral wanneer je kon spelen
met kinderen die zo van je hielden.

